

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಅರ್ಥ ಸಹಿತವಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪವು ನಾಶವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮವು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನವಾಗುತ್ತದೆ, ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ವಿಷಯ ಯೋಗ ಅರ್ಥಾತ್ ನೆನಪಾಗಿದೆ.”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಮನುಷ್ಯರ ಅರ್ಜಿಯು ಏನಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ತಂದೆಯು ಆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ಮನುಷ್ಯರು ತಂದೆಗೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ - ಓ ಭಗವಂತನೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಮಾಡಿ, ಓ ದಯಾಹೃದಯ ತಂದೆಯೇ ದಯೆಗೆ ತೋರಿಸಿ ಎಂದು. ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲರ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾವೇ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವ ಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯ ಗಾಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಗಾಯನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿತು ಚಾರಿತ್ರ್ಯವಂತರಾಗಬೇಕು.

ಗೀತೆ: ಭೋಲಾನಾಥನಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಯಾರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ? ಕೆಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡುವವರ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವವರು ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಿ - ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ನಾಮವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಅವರ ಧಾಮವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ - ಅವರ ಧಾಮವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಅವರ ನಾಮವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಅತಿ ದೂರಕ್ಕಿಂತ ದೂರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿರಾಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ನಂತರ ಕೆಳಗಡೆ ಆಕಾರಿ ಮತ್ತು ಸಾಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವಿದೆ ಅಂದಾಗ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಂತೂ ಸತ್ಯ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಅವರ ರಚನೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬೀಜರೂಪ, ನಂತರ ಅವರ ಕೆಳಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನವಾಸಿ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರರು ಅವರ ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಚಯಿತ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೇಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ರಚಯಿತ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವಾತ್ಮಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರರಾದೆವು ಅಂದಾಗ ಪರಮಪಿತನು ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನೇ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾರೀರಿಕ ಪಿತರಂತೂ ಆನೇಕರಿರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಮೊದಲು ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಅವರ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಚಿತ್ರಗಳ ಮೇಲೂ ಸಹ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನೇ ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವೃಕ್ಷದ ಚೈತನ್ಯ ಬೀಜರೂಪವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಅವರು ಸತ್ವಿತ್ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವವರು. ಆತ್ಮವೂ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ, ಅದೂ ಎಂದೂ ಸಾಯುವುದಾಗಲಿ, ಸುಡುವುದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಸತ್ಯ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಸತ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ನೀವು ಮೊದಲು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಸತ್ಯ ಖಂಡದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರು ಸತ್ಯ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅಸತ್ಯ ಖಂಡದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ ಖಂಡವಾಗಿತ್ತು ನಂತರ ಈ ಭಾರತವು ಅಸತ್ಯ ಖಂಡವಾಗಿದೆ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಪತಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಸತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆಲ್ಲರೂ ಅಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚ ವಿಕಾರರೂಪಿ ರಾವಣನು ಅಸತ್ಯವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ರಾಮನು ಸತ್ಯ, ರಾವಣನು ಅಸತ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ರಾವಣನೇ ಭಾರತವನ್ನು ಅಸತ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕಥೆಯೆಲ್ಲವೂ ಭಾರತದ ಮೇಲಿದೆ. ಭಾರತವು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನರಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವವರು ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಮೆಯೂ ಸಹ ಭಾರತದಾಗಿದೆ. ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನೀವು ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವಾತ್ಮರು ಪುನಃ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆತ್ಮಗಳು ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಬಹಳಕಾಲ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿದ್ದರು ಎಂದು ಗಾಯನವೂ ಇದೆ. ಈಗ ಈ ಮಿಲನವು ಬಹಳ ಸುಂದರ ಮಂಗಳಕಾರಿ ಮಿಲನವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಮೊದಲು ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ರಚಯಿತ ತಂದೆಯನ್ನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಆ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಯೋಗವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಜೋಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತಾರೊಂದಿಗೆ ಯೋಗವನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದು? ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಾವು ಜೋಡಿಸುವುದೇ? ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಂತೂ ನೀವು ಅರ್ಥ ಸಹಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನ ಜೊತೆ ಯೋಗವನ್ನಿಡುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವಿಕರ್ಮಗಳು

ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ವಿಕರ್ಮಗಳಂತೂ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುವುದು. ಯಾವಾಗ ಜ್ಞಾನದ ಅಂತ್ಯವಾಗುವುದೋ ಆಗ ಫಲಿತಾಂಶವು ಹೊರ ಬೀಳುವುದು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿನ ಸಹಜ ವಿಷಯವು ನೆನಪಿನದಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೆನಪಿನಿಂದ ಆತ್ಮವು ಸುಂದರವಾಗುವುದು. ಬುದ್ಧಿರೂಪಿ ಪಾತ್ರೆಯು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗುವುದು. ಯಾವ ಆತ್ಮವು ಪತಿತವಾಗಿದೆ ಅದು ಪಾವನವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು. ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವತಾ ಧರ್ಮವಿತ್ತು, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂಗಳೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಹೆಸರನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವಿತ್ತು, ಅದನ್ನು ಮೈಕುಂಠ ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಂತೂ ಸತ್ಯಯುಗವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ರಚಿಸುವವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಓ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅತಿ ಮೇಲೆ ಇರುವಂತಹವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರರಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೇಹವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಲೋಕವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿಧಾಮ, ನಿರ್ವಾಣಧಾಮವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಸ್ಥೂಲವತನವಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಮೊದಲು ಯಾರೇ ಬರಲಿ ಅವರಿಂದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮನ ತಂದೆ ಯಾರು? ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಸಾಧು-ಸಂತ ಮುಂತಾದವರಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ನಿವೇದನೆ ಎಂದೂ ಸಹ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಓ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೇ, ನಾವು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ದಯಾಹೃದಯ ತಂದೆಯೇ ದಯೆ ತೋರಿಸಿ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ದಯೆ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರಿಸುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವೋದಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಈಗ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಎಷ್ಟು ಜನರ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಅದೂ ಸಹ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲವೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದರೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಗೀತಾ-ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲ. ಗೀತೆಯು ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಚರಿತ್ರೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಶಿಕ್ಷಕರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಕುಳಿತು ಶಿಕ್ಷಕರ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ತಂದೆಯು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ಸುಖದ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇವಲ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿ ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಮೂರೂ ಕಾಲಗಳು ಮತ್ತು ಮೂರೂ ಲೋಕಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಮಾಸ್ಕರ್ ತ್ರಿಲೋಕಿನಾಥರೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿಗಳೆಂದೂ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೀರಿ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಮೂರೂ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅರಿತಿರುವ ತ್ರಿಲೋಕಿನಾಥರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಇದು ರಾಜಯೋಗವಾಗಿದೆ. ನಾವು ರಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಮಾಡುವವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಾರಸನಾಥರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಅವರು ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಭಲೆ ಅವರ ಮಂದಿರಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಯಾರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರು ಪಾರಸಪುರಿಯ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಪಾರಸಪುರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು.

ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನ ವಜ್ರ, ವೈದೂರ್ಯಗಳ ಮಹಲುಗಳಿತ್ತು, ಪಾರಸನಾಥರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂದಾಗ ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ - ಎಲ್ಲರ ರಚಯಿತ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರರಿಗೂ ಅವರು ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೀವು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಾ? ಮೊದಲಂತೂ ಈ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ - ಆ ತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದವರಿದ್ದರು ಅವರಿಗೆ ಈ ಜ್ಞಾನವು ಯಾವಾಗ ಸಿಕ್ಕಿತು? ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪದ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೀವು ಸತ್ಯಯುಗದ ಆದಿಯ ಪಾರಸನಾಥರಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾದ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ, ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವು ತಂದೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಪಾರಸನಾಥ ಪಾರಸಪುರಿಯ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಬುದ್ಧಿಯು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ - ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣ ಮುಂತಾದ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಧನವಂತರಾಗಿದ್ದರು, ಬಹಳಷ್ಟು ಆಭರಣಗಳಿದ್ದವು. ಬಹಳ ಸಾಹುಕಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಮೊದಲು ತಂದೆಯನ್ನರಿತು ಅವರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ನೆನಪಿನಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮಾತು ಇದಾಗಿದೆ. ವಜ್ರ-ವೈದೂರ್ಯಗಳ ಎಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಮಹಲುಗಳಿತ್ತು. ಈಗ ಅವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಮೊದಲು ಇದ್ದವು, ನಂತರ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದವು ಪುನಃ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತವೆ, ಇದು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಎಲ್ಲವೂ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಹಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಹಲುಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ನಿಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ - ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಹಲುಗಳಿವೆ, ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೆವು ಎಂದು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಸಾಗರದ ಕೆಳಗಡೆ ಹೊರಟು ಹೋದವು, ಈಗ ಹೊರ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಈ ನಾಟಕದ ಚಕ್ರವಂತೂ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ರಾವಣನ ಲಂಕೆಯು, ಚಿನ್ನದ ದ್ವಾರಿಕೆಯು ಕೆಳಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದವು, ಪುನಃ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ದ್ವಾರಿಕೆಯ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದಿರಿ! ಹಣ, ಅಧಿಕಾರವೆಲ್ಲವೂ ಇತ್ತು, ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಪುನಃ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುವುದು. ಮೊದಲು ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಂತರ ಇದು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂದು ಚಕ್ರದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಸಮೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಈ ನೆನಪಿನ ಯೋಗಾಗ್ನಿಯಿಂದಲೇ ನೀವು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತಾವುದೇ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಯೋಗಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಪತಿತ ಆತ್ಮವೂ ಪಾವನವಾಗುತ್ತದೆ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ನೀವು ಗಂಗೆಯನ್ನು ಪತಿತ-ಪಾವನಿ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ! ಜಪ-ತಪ, ಗಂಗಾ ಸ್ನಾನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವೂ ಸಹ ಮೊದಲು ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಯಾಗಿದೆ. ವ್ಯಭಿಚಾರಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಕಲ್ಪವು ಹಿಡಿಸಿದೆ. 16 ಕಲೆಯಿಂದ 14 ಕಲೆ, ನಂತರ ಕಲೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರರನ್ನು ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬೀಜರೂಪವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಮಪಿತ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಬುದ್ಧಿಯು ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು-ಶಂಕರನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮಗಳು ತಂದೆಯಾದ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಅವರಿಗೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಸುಖವಿದ್ದಾಗ ಯಾರೂ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಅರ್ಧ ಕಲ್ಪದಿಂದ ದುಃಖವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ, ಈಗ ಮತ್ತೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದುಃಖವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಟಕದನುಸಾರ ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಸುಖದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಯಾವಾಗ ವೃದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ವಾನಪ್ರಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಸದ್ಗುರುವಾಗುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಲ್ಲರನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮತ್ತಾರೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಯಿಲ್ಲಂತೂ ಯಾರೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಾತ್ರದಲ್ಲಂತೂ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನಂತೂ ಪುನಃ-ಪುನಃ ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ನಾನೂ ಸಹ ಪುನಃ-ಪುನಃ ಜನ್ಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಆತ್ಮವೇ ಪತಿತವಾಗುತ್ತದೆ, ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಚಿನ್ನದ ಯುಗ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಯುಗ, ಈ ಶಬ್ದವು ಈಗಿನದಾಗಿದೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ಕಬ್ಬಿಣದ ಯುಗವಾಗಿದೆ, ಈಗ ಸಂಗಮವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಸದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ತಂದೆಯ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಅರ್ಥಾತ್ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚನೆಯೆಲ್ಲ, ಪರಿವರ್ತಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಚಿಸುವವರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮಹಾ ಪ್ರಳಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾಧು-ಸಂತರು ಪತಿತ-ಪಾವನ ಸೀತಾರಾಂ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪತಿತ-ಪಾವನಿ ಗಂಗಾ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಬುದ್ಧಿಯು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಡೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಗಂಗೆಯಂತೂ ಪತಿತ-ಪಾವನವಲ್ಲ. ಇದಂತೂ ನೀರಾಗಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಗಂಗೆಯೂ ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲಂತೂ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ, ಪ್ರವಾಹವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರ ನದಿಯು ಅನೇಕರನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದಂತೂ ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಂತೂ ಈ ನದಿಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳು ನಿಯಮಾನುಸಾರ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನಿಡಿದು ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೆಲವೊಂದು ಕಡೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಂಚತತ್ವಗಳು ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಜಲವೂ ಸಹ ಎಂದೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಜಲವೂ ದುಃಖ ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಮೊದಲಂತೂ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು - ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆಯೇ ಆಗಿರುವರು. ಈಗಂತೂ ನರಕವಾಗಿದೆ, ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮಕ್ಕಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನಿರಬೇಕು ಆಗಲೇ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.... ಯಾರು ಮಾಡಿದರು? ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ. ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಸ್ವಯಂ ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನೀವೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.... ಎಂದು ಮೊದಲು ನೀವೂ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಸತ್ಯಯುಗವನ್ನು ಯಾರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು? ರಚನಿತ ಯಾರು? ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗೀ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಮತ್ತೆ ಕಲಿಯುಗವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ಅಂದಾಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಇದು ಆಕಾಶ ತತ್ವದ ದೊಡ್ಡ ಮಂಟಪವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಟವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ತೆರೆದ ರಂಗಮಂಚವು ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಬೆಳಕೂ ಸಹ ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಬೆಳಗುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗ ರಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಆಗ ಬೆಳಕು ಅರ್ಥಾತ್ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೂರ್ಯ ದೇವತಾ, ಚಂದ್ರ ದೇವತಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳಕು ಮುಂತಾದ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ

ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ಕಾರ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ನಾಟಕದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಯಥಾರ್ಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ದಯಾಹೃದಯಿಗಳಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ದಯೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ತಂದೆಯು ಸತ್ಯ ಖಂಡವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸತ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಿಂದ ಆತ್ಮವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಸರ್ವ ಹಳೆಯ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಂತರ್ಮುಖಿ ಭವ.

ಬಾಪಾದಾ ಮಕ್ಕಳ ಎಲ್ಲಾ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಹಳೆಯ ಖಾತೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಬಾಹ್ಯಮುಖತೆಯ ಖಾತೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಸದಾ ಸರ್ವ ಬಂಧನಮುಕ್ತ ಮತ್ತು ಯೋಗಯುಕ್ತ- ಇದಕ್ಕೆ ಅಂತರ್ಮುಖಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯಮುಖತೆಯಿಂದ ಅಂತರ್ಮುಖಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ. ಅಂತರ್ಮುಖತೆಯ ಮುಖ ಲಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ತಂದೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ, ಆತ್ಮಗಳು ತಂದೆಯವರಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕು - ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ.

ಸೋಗನ್: ತಮ್ಮ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಸಂಕಲ್ಪ, ಮಾತು, ಸಂಬಂಧ, ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಸಫಲತಾ ಮೂರ್ತಿಗಳಾಗುವುದು.